

ΕΤΟΣ 52ον

14 Μαρτίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (2650)

Ὁ συνταρακτικός λόγος

*«Ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, ἕνεκεν ἐμοῦ... οὗτος σώσει αὐτήν»*

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι». Ὁ Χριστὸς μὲ τὸ συνταρακτικὸ αὐτὸ λόγος μᾶς καλεῖ σὲ μιά πορεία ἐλευθερίας. Ἐλευθερίας ἀπὸ τὴν πιὸ ἀδηλὴ καὶ συνεχὴ σκλαβιά, τὴ δουλεία τοῦ ἑαυτοῦ μας, τὸν ἐγωϊσμό μας.

Τὸ βαθύ μυστικὸ τῶν θεωμένων υπάρξεων

Τὸ βαθύ μυστικὸ τῶν Ἁγίων εἶναι τοῦτο: Μὴν ἐπιθυμεῖς κανενὸς εἴδους ἐγωϊστικῆς ἐλευθερίας καὶ θὰ σοῦ δοθεῖ ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία. Μὲ πολὺ μεγάλον κόπον θὰ ἀποκτήσουμε τὸν πνευματικὸν μας πλοῦτον, λέει ὁ ἅγιος Μακάριος. Καὶ συνεχίζει: «Κάποιοι ἀπέχουν ἀπὸ τὴν πορνείαν, τὴν κλοπὴν, τὴν πλεονεξίαν καὶ τὰ ὅμοια κακὰ ποῦ φαίνονται. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ἀνησυχοῦν γιὰ τὸν ἑαυτό τους. Ὅμως ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν. Γιατὶ πολλὰς φορὰς μένει στό νοῦ τους ὁ ἐγωϊσμός καὶ σέρνονται ἀπὸ αὐτόν. Κάποιος ἀδελφός συμπεροσευχόμενος μὲ ἄλλους αἰχμαλωτίσθηκε ἀπὸ θεῖαν δύναμιν καὶ ἀρπάχθηκε στὰ οὐράνια καὶ εἶδε τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ, εἶδε τὸ ἄπειρον καὶ ἀπερίγραπτον φῶς τῆς. Καὶ ἄκουσε φωνὴν νὰ λέγει, πῶς αὐτὸς ὁ τόπος εἶναι ὁ τόπος τῆς ἀναστάσεως τῶν δικαίων. Ἐπειτα ὅμως τὸ πῆρε ἐπάνω του ἔχοντας μεγάλην ἰδέαν γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἔπεσε σὲ μεγάλον βάρους ἁμαρτίας καὶ τὸν κυρίεψαν πολλὰ κακὰ».

Πῶς μπορεῖ νὰ καταπολεμᾷ κανεὶς τὸν ἑαυτό του; Δὲν εἶναι δύσκολον νὰ τὸ καταλάβουμε. Πόλεμος ἐναντίον τοῦ ἑαυτοῦ μας σημαίνει νὰ ἀπαρνηθῶμεν τόσο τίς μικρὰς ὅσο καὶ τίς μεγάλας μας ἐμπαθεῖς ἐπιθυμίες. Οἱ ἅγιοι Πατέρες συνιστοῦν νὰ ἀρχίζουμε ἀπὸ τὰ μικροπράγματα, γιατί ὅπως λέει, ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος, «πῶς θὰ μπορέσουμε νὰ σβήσουμε μιά μεγάλη φωτιά προτοῦ νὰ μάθουμε νὰ σβήσουμε μιά μικρή; Θέλεις νὰ ἀπελευθερωθεῖς ἀπὸ ἓνα μεγάλο πάθος; Νίκα τίς μικρὰς ἐπιθυμίες, λένε οἱ ἅγιοι Πα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. η' 34–38, θ' 1)

Τὸ μήνυμα τοῦ Σταυροῦ

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὕτως σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον, ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με, καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, μετὰ τῶν Ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶ πτερυγετοὶ τῶν ὠδῶν ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

τέρες. Μὴ νομίζουμε πὼς τὸ ἓνα εἶναι δυνατό νὰ χωριστεῖ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Οἱ ἐπιθυμίες καὶ τὰ πάθη εἶναι δεμένα τὸ ἓνα μὲ τὸ ἄλλο σάν τοὺς κρίκους μιᾶς ἀλυσίδας».

Οἱ κατηγορίες τῶν ἀνθρώπων

Ἐπὶ τρεῖς κατηγορίες ἀνθρώπων, ἴδее ὁ Νικήτας ὁ Σπηθαῖος: Οἱ σαρκικοί, πού θέλουν νὰ ζοῦν μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἱκανοποιοῦν τὸν ἑαυτό τους, ἔστω κι ἂν χρειαστεῖ νὰ βλάψουν τοὺς ἄλλους· οἱ ψυχικοί, πού θέλουν νὰ ζοῦν γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ τέλος οἱ πνευματικοὶ πού θέλουν νὰ ἀρέσουν μόνο στό Θεό, ἔστω κι ἂν αὐτό ἀποβαίνει σέ βάρος τους. Ἡ πρώτη κατηγορία βρίσκεται χαμηλότερα ἀπ' αὐτό πού ἔβλεπε ἀνθρώπινη φύση. Ἡ δεύτερη ἀποτελεῖ τοὺς συνηθισμένους ἀνθρώπους καὶ ἡ τρίτη κατηγορία εἶναι αὐτῶν πού ζοῦν ὑπὲρ φύσιν. Ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωὴ, πού εἶναι γεμάτη ἀπὸ σταυρώσιμη διάθεση καὶ ἀναστάσιμο ἦθος.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου

Ὁ σταυρὸς εἶναι τὸ κεφάλαιο τῆς φιλιάνθρωπης σοφίας τοῦ Θεοῦ πού σώζει τὸν κόσμο ἀπὸ τὸν παραλογισμό καὶ τὴν ἀπόγνωση, ἀπὸ τὸ σπαραγμό, τὴν ἐκπτώση, τὴν πλήρη ἐξάντληση καὶ τὴν αὐτοαἰχμαλωσία του. Ὁ Θεὸς στό σταυρό καὶ μὲ τὸ Σταυρὸ Του σταυρώνει τίς πλάνες καὶ τὰ εἶδωλά μας, θεραπεύει τὰ πάθη καὶ τίς ἀδυναμίες μας, φωτίζει τὰ ἀδιέξοδα καὶ τὰ σκοτάδια μας, μᾶς μαθαίνει τίς ἀπαρνήσεις, πού θὰ μᾶς ἀνοίξουν τὴν ὁδὸ τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ, ἀδελφοί, πού ἀκούσαμε σήμερα, εἶναι προσωπικὴ πρόσκληση. Ἐὰς τὸν σκεφτοῦμε, καὶ νὰ δώσει ὁ Θεὸς νὰ σηκώσουμε τὸ σταυρό μας, γιὰ νὰ κληρονομήσουμε τὴν αἰώνια ζωὴ, ψάλλοντες: «Ὁ σταυρὸς σου, Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ ἡμῶν σου». Οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῆς σταυροφορίας αὐτῆς δὲ θὰ ἐκφύγουν τὴ δουλειὰ τῶν παθῶν καὶ θὰ θερίσουν ἐκ τῆς σαρκὸς φθορά (Γαλ. 6,8· Ρωμ. 8,13).

† Ὁ Φ.Α.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: “Ἐάν κανεῖς θέλη νά μέ ἀκολουθήσῃ, ἄς ἀπαρνηθῇ τόν ἑαυτόν του καί ἄς σπκώσῃ τόν σταυρόν του καί ἄς μέ ἀκολουθήσῃ. Διότι ὅποιος θέλει νά σώσῃ τήν ζωήν του, αὐτός θά τήν χάσῃ, **ἐκεῖνος δέ πού θά χάσῃ τήν ζωήν του ἐξ αἰτίας ἐμοῦ καί τοῦ εὐαγγελίου, αὐτός θά τήν σώσῃ.** Διότι τί θά ὠφελήσῃ τόν ἄνθρωπον νά κερδίσῃ τόν κόσμον ὅλον καί νά ζημιωθῇ τήν ψυχήν του; Ἡ τί ἀντάλλαγμα εἶναι δυνατόν νά δώσῃ ὁ ἄνθρωπος διά τήν ψυχήν του; Διότι ὅποιος ἐντρέπεται δι’ ἐμέ καί διά τούς λόγους μου εἰς τήν γενεάν αὐτήν τήν μοιχαλίδα καί ἁμαρτωλῆν καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά αἰσθανθῇ ντροπή γι’ αὐτόν, ὅταν ἔλθῃ μέ ὅλην τήν δόξαν τοῦ Πατέρα του μαζί μέ τούς ἁγίους ἀγγέλους”. Καί τούς ἔλεγε, “Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ὅτι ὑπάρχουν μερικοί ἀπό αὐτούς, πού στέκονται ἐδῶ, οἱ ὅποιοι δέν θά γευθοῦν θάνατον, ἕως ὅτου ἰδοῦν τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ νά ἔρχεται μέ δύναμιν”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

«Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης»

«Ἄμποτε, ἀδελφέ, νά εἶναι καί εἰς ἐσέ ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου φῶς νοητόν, φωτίζων μέν τόν νοῦν καί τήν διάνοιάν σου μέ τάς ἀκτῖνας τῆς θείας γνώσεως καί σοφίας, θέλγων δέ καί γλυκαίνων τήν καρδίαν σου μέ τήν χάριν τοῦ ἐν αὐτῷ σταυρωθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡσπερ γάρ ὁ πύρινος ἐκεῖνος καί φωτεινός στῦλος ὠδήγει τούς Ἰσραηλίτας ἐν τῇ ἐρήμῳ, κατὰ τόν καιρόν τῆς νυκτός καί δέν ἄφηνεν αὐτούς νά πλανηθοῦν εἰς τήν στραταν· οὕτω καί ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ἐδόθη εἰς ἐσέ, χριστιανέ, διά νά σέ φωτίζη καί νά σέ ὀδηγήῃ μέσα εἰς τό σκότος τῆς παρούσης ζωῆς καί νά μή σέ ἀφήνῃ νά πλανηθῆς εἰς τούς κρημνούς τῆς ἁμαρτίας· ἀγάπα ὁμως καί σύ νά σηκώνης τόν Σταυρόν τοῦ Χριστοῦ, γιά νά περάσῃς μέ ἀσφάλεια καί βεβαιότητα ἀπό τήν θύρα τοῦ Παραδείσου, δηλ. τόν Τίμιο Σταυρό, στήν Βασιλεία τῆς Ἀναστάσεως».

(Ἁγ. Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης)

14 Μαρτίου 2004: Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Βενεδίκτου ὀσίου († 543), Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου († θ' αἰ.).
Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: ζ' – Ἀπόστ.: Ἐβρ. δ' 14-ε' 6 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π' 34-θ' 1.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 21 Μαρτίου, Δ' Τῶν Νηστειῶν.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ' 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ' 17-31.

Ἐντιαιρετικά θέματα (2)

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΙΡΕΣΗ

Κοινό γνώρισμα λοιπόν ὄλων τῶν αἰρετικῶν εἶναι ἡ ἀπολυτοποίηση τοῦ σχετικοῦ, ἡ ἀπολυτοποίηση ἑνός μέρους τῆς ἀλήθειας, πού βέβαια ἀποδεικνύεται κακοποίηση τῆς ἀλήθειας. Ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ γεγονότος εἶναι, ὅτι οἱ ὁπαδοί αὐτῶν τῶν αἰρέσεων εἶναι ἄνθρωποι πού ἔχουν χάσει τήν ἐλευθερία τους, ἄνθρωποι φοβισμένοι καί τυποποιημένοι, ἄνθρωποι πού τούς κυνηγᾶ συνέχεια ἡ ἔννοια νά ἀποδεικνύουν στούς ἄλλους ὅτι εἶναι καλύτεροι, ὅτι εἶναι διαφορετικοί· ἄνθρωποι πού προσπαθοῦν συνεχῶς νά αὐτοεπιβεβαιώνονται μέσα ἀπό μία συνεχῆ σύγκριση μέ τούς ἄλλους. Ἕνα κοινό ἐπιχείρημα καί τῶν χιλιαστῶν καί τῶν πεντηκοστιανῶν μέ τούς ὁποίους μέχρι σήμερα ἔχω κουβεντιάσει, εἶναι τό ἐξῆς: «ἐμεῖς εἴμαστε καλύτεροι ἀπό σᾶς, ἐμεῖς δέν κάνουμε αὐτά πού κάνετε ἐσεῖς, ἐμεῖς ἔχουμε ἀγάπη, ἐσεῖς δέν ἔχετε...». Τελικά αὐτή ἡ ἀγωνιώδης προσπάθεια αὐτοεπιβεβαίωσης σέ σύγκριση μέ τούς ἄλλους καταντάει μιά μορφῆ ψύχωσης πού δέν εἶναι καθόλου δύσκολο νά διακριθεῖ.

Ἕνα ἄλλο κοινό γνώρισμα ὄλων τῶν αἰρετικῶν εἶναι ὅτι ὅλοι τους ἰσχυρίζονται, ὅτι τίς διδασκαλίες τους καί τά «πιστεύω» τους τά στηρίζουν στήν Ἁγία Γραφή καί ὅτι ἀπορρίπτουν καί τήν Ἐκκλησία καί τήν Παράδοση τήν Ἱερά τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν λάβει βέβαια κανεῖς ὑπ' ὄψη του ὅτι μόνον οἱ προτεστάντες εἶναι χωρισμένοι μεταξύ τους σέ 1500 καί πλέον ὁμολογίες, ἄν κανεῖς θυμηθεῖ πόσες φορές οἱ χιλιαστές, ἢ «μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά», ἔχουν αὐτοαναιρεθεῖ, εἶναι φυσικό νά διερωτηθεῖ καί νά ἐρωτήσῃ. Ἀφοῦ ὅλοι στηρίζονται στήν ἴδια Ἁγία Γραφή, πῶς εἶναι δυνατόν ἄλλα νά λέγει ὁ ἕνας καί ἄλλα ὁ ἄλλος; Ἀφοῦ ὅλοι ἰσχυρίζονται ὅτι τούς φωτίζει τό ἴδιο Ἅγιο Πνεῦμα, πῶς εἶναι δυνατόν ἄλλα νά ὑπαγορεύει στόν ἕνα καί ἄλλα στόν ἄλλο; Πῶς εἶναι δυνατόν ἄλλα νά λέει σήμερα καί ἄλλα αὔριο; Ἐρωτήματα πού θά μένουν ἀναπάντητα ἀπό τήν πλευρά τῶν αἰρετικῶν, ἀλλά πού φωτίζονται ὁμως ἀπό τήν Ἐκκλησία.

Ἀρχιμ. Π. Ἰ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱεραίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>